Kui mälukaart kipub unustama

21 aastat tagasi - 19.01.2005 Autor: Kaido Einama

Ühel niiskel sügisõhtul klõpsisime digifotokaga Niitvälja lähistel õige agaralt - vist isegi liiga agaralt, igatahes kustus ühel hetkel digifotokas olnud CF mälukaart. Alguses oli üks pilt vigane, siis juba teine, kuni lõpuks ei osanud kaamera enam muud arvata kui CF Error.

Inetu lugu tegelikult. Mälukaart on digifotonduse kõige õrnem koht - pole negatiivi, kust saaks uue pildi teha, kaamerast pole veel pilte ka arvutisse või CD-le varuks võetud. Ja kui mälu kustub, on pilt jäädavalt hävinud. Lootusetult.

Kuid õnneks mitte alati.

Võtsin siis oma garantiiga CF kaardi ja viisin remonti. Oli teine kolm päeva parandamisel. Anti tagasi ja öeldi, et nüüd on korras. Soovitati rohkem formaatida, näiteks iga kord kui kaardi piltidest jälle tühjendan. 150 krooni küsiti ka - kuigi garantii on tasuta, läks piltide taastamine just nii palju maksma.

Kodus panin kaardi digifotokasse ja ennäe imet - kui pildistad, teatab kaamera endiselt CF CARD Full ehk justnagu oleks kaart ikka täis ja kui hakkad pilte vaatama, on No Images ehk ei ole seal kaardil tegelikult midagi. Mis seal ikka, tuli hakata ise mälu parandama.

Internetist leidsin lohutavat lugemist aadressilt www.kenrockwell.com/tech/cf.htm . Seal mainib Ken Rockwell, et aeg-ajalt tulebki leppida sellega, et olles kaadrisse saanud sajandi parima hetke, võib just selle koha peal CF Card öelda midagi, mis paneb pildistaja midagi veel krõbedamat ütlema. Hea küll - kui kõvaketastelt lubatakse andmed kätte saada isegi siis, kui ketas on põlenud, uppunud, puruks tallatud jne, siis on ehk lootust ka mäludelt midagi kätte saada.

Veidi vastavaid tasuta tarkvara lehekülgi uurides selgub, et nii ongi: võrk kubiseb erinevatest taastusprogrammidest. Leia vaid endale sobiv. Tasuta lõunaid aga on selles valdkonnas oluliselt vähemaks jäänud, sest andmetaastamine on suur äri. Veidi närviliseks ajab aga see, et kui laed endale Full Demo, siis see askeldab hoiatamata piltide kallal pool tundi, saab kõik kaardilt kätte ja näitab näiteks

thumbnailidena ning siis teatab pidulikult, et suurte piltide eest on vaja maksta. Või koguni taastatakse kõik pildid (mis võtab veel veidi lisaaega), aga üle iga pildi on suurelt kirjutatud: osta ja lae siit aadressilt. Normaalne. Äriettevõtted ju ikkagi. Ainult et oleks võinud hoiatada kohe alguses.

Õnneks leiab ka krediitkaarti taskust võtmata midagi head. Peale pikki otsinguid õnnestus vigasele kaardile rohtu leida - venelaste tehtud Zero Assumption Recovery tundus proovitutest parim ja lihtsaim ning mis peamine - ta sai kõikide piltide taastamisega vigaseks tunnistatud kaardilt hakkama. Tulid meelde vanad vene programmid, mis poolitasid faile, et need kõvakettale mahuksid, parandasid vigaseid flopisid jmt: lihtsad, väikesed, töökindlad. Samasugune on ka ZA Recovery - ei midagi ilusat, peent ja keerulist. Valid ketta, vajutad nuppu, failid ilmuvad vaikselt kõvakettale, kuhu tahtsid neid salvestada.

Kui nüüd rääkida sellest, kuidas vigaseid andmeid mälukaardilt (olgu selleks siis Smart media, Compact Flash või mõni muu formaat) kätte saada, siis eksperdid nendivad selle kohta kuivalt: „samamoodi”, nagu mistahes mujalt andmekandjalt. Suurt erinevust digifotokas oleva mälukaardi pealt andmete taastamises pole. Kui aga kaart on kaameras, mitte arvutiga ühendatud mälukaardilugejas, pole ka see probleem. Üksikud tasulised tarkvarad suudavad ka otse fotokast vigased failid kätte saada.

Vead tekivad peamiselt kaameras, kus arvutisolevast oluliselt lihtsam operatsioonisüsteem haldab ka mälukaardil olevat failisüsteemi ja võib teinekord teha vigu. Siis tuleb appi andmetaastusprogramm, mis läheneb andmetele juba bittide tasandil ja üritab piltlikult öeldes failide katkenud otsad kokku sobitada.

Lingid samal teemal:

- www.kenrockwell.com/tech/cf.htm
- Photorescue
- Smart Recovery
- Flash File recovery
- Recover It All
- File Scavenger
- Active@ File Recovery
- Zero Assumption Recovery

- Lahendused

- Salvestusseadmed

- Turvalisus